JUSTIȚIA și SLUJITORII EI

DREPTUL DISCIPLINAR

de DEM. PAND. POPESCU
Magistrat Asistent la Parchetul Curții Supreme

Delictul de drept pozitiv este acela care violează un principiu sancționat penalicește, fiind definit drept actul sau omisiunea, care înfrânge datoriile impuse de legea penală în interesul ordinei sociale.

De infracțiunile penale cată a fi separate abaterile disciplinare, care constau în călcarea datoriilor speciale, profesionale, impuse funcționarilor publici, sau persoanelor făcând parte din corpuri constituite, organizate prin legi speciale, precum: magistrații, profesorii, avocații, etc.

Organul jurisdicțional disciplinar se bucură de un drept foarte larg de apreciere, atunci când este chemat a stabili dacă un fapt este de natură să aducă atingere corpului din care face parte funcționarul învinuit și dacă acest fapt poate fi socotit ca o știrbire a demnității funcționarului sau ca o diminuare a prestigiului instituției.

Abaterile disciplinare pot fi săvârșite atât în exercițiul funcțiunii, cât și în afara serviciului — și sunt date spre judecare unor comisiuni speciale, a căror componență, pe baza principiului judecătorilor firești, asigură o judecată în totul corespunzătoare.

Astfel, comisiunile disciplinare funcționând pe lângă fiecare minister sau instituție autonomă sunt alcătuite dintr'un magistrat de carieră, având gradul de cel puțin președinte de tribunal și care este și președintele comisiunii — și doi membri, numiți de către șeful administrației sau al instituției, unul după alegerea sa, și altul desemnat de Uniunea din care face parte sindicatul respectiv.

Acești membri sunt aleși din personalul tehnic, încât, prin pregătirea și cunoștințele lor, ei iau o parte activă la judecată, aducând o reală contribuție la realizarea noțiunii de dreptate în raport cu nevoile și specificul instituției: medici și farmaciști la ministerul Sănătății, ingineri la Comunicații și Lucrări Publice, magistrați de scaun în comisiunile care judecă în cadrul legii de organizare judecătorească, procurori în comisiunea disciplinară înființată prin legea pentru funcționarea parchetului.

Urmărirea în această materie nu este supusă niciuneia din formele prevăzute de codul de procedură penală, unica preocupare fiind ca dreptul de apărare să fie respectat.

Invinuitul va fi totdeauna citat și se va apăra singur, verbal sau printr'un memoriu scris, sau printr'un coleg ales de el, sau printr'un avocat. Legea de organizare judecătorească și parchetul exclud pe mandatar, atât judecătorul cât și procurorul putându-se apăra singuri, oral printr'un memoriu scris sau asistați, primul de un magistrat de scaun, secundul de un procuror.

O inovație fericită o aduce Statutul Funcționarilor Publici care, prin art. 165 din Regulament, dă sindicatului dreptul de a interveni în fața comisiunii disciplinare, dispozițiune care nu vedem de ce n'ar fi extinsă și la comisiunile disciplinare funcționând pe lângă corpurile constituite, organizate prin legi speciale, atâta vreme cât toți salariații publici sunt încadrați în sindicate. Faptul acesta ar pune apărarea pe un plan egal cu acuzarea, majoritatea învinuiților prezentându-se, în fața comisiunilor, singuri.

Acțiunea disciplinară este la îndemâna șefului administrației care, sezisat asupra vinei vreunui funcționar, sau din oficiu, va ordona o cercetare prealabilă și apreciind ca dovedită vinovăția funcționarului și că faptul comportă una din pedepsele enumerate în statut, va trimite pe funcționar înaintea comisiunii disciplinare.

Ea aparține Ministrului justiției în cazul judecătorilor și Procurorului general al R.P.R., atunci când se are în față abateri imputate membrilor parchetului.

Această acțiune, corolar al dreptului de priveghere și disciplină, exercitat de vârfurile conducerii asupra personalului în subordine, este cu totul independentă de acțiunea penală sau civilă, fie că faptul ar fi privit ca infracțiune penală, delict civil sau quasi—delict — de unde rezultă că acțiunea disciplinară poate fi exercitată separat, înainte, concomitent, sau după introducerea acțiunii publice sau civile, neaplicându-se principiul le criminel tient le civil en état și nici inversul (chestiuni prejudiciale). Survine, totuși, o excepție, atunci când se pornește acțiune recursorie împotriva magistraților, pentru tăgadă de dreptate sau când se pretinde că în timpul cercetării lor sau judecății pricinilor au lucrat cu vicleșug sau pentru prevaricațiune, acțiune care, deși are a se judeca de instanțele competente, totuși introducerea ei este condiționată de stabilirea în prealabil, în mod definitiv, a culpei judecătorului de către comisiunea disciplinară.

Stabilirea culpei este necesară numai în cazul acțiunii recursorii civile, iar nu și atunci când procurorul, judele de instrucție sau judecătorul sunt respectiv urmăriți pe cale penală pentru infracțiunile prevăzute de art. 291 c. p.

Controversa care exista odinioară, dacă și membrii ministerului public pot fi urmăriți pe calea acțiunii recursorii civile, încetează astăzi față cu dispozițiunile art. 65 din legea parchetului, care dispune că acțiunea disciplinară este independentă de cea penală, precitata lege nevorbind nimic despre acțiunea recursorie privind pe procuror.

Cât privește probele, există o deosebire fundamentală în felul cum se desfășoară, comisiunile disciplinare necunoscând, în primul rând, sistemul probelor legale. Administrarea dovezilor nu este nici uniformă, unele Comisiuni având dreptul de a reface instrucția, altele procedând ele însile — sau prin delegație — la cercetare și strângerea probelor, altele fiind ținute să judece pe baza actelor dela dosar, sau având facultatea de a restitui actele, spre completare, organului anchetator.

Pedepsele prevăzute în Statutul Funcționarilor Publici cât și în legile organice potrivit cărora funcționează comisiuni de disciplină, pornesc dela ideea corijării învinuitului, impunându-i o conduită demnă, făcându-l să-și îndeplinească datoria cu punctualitate și sârguință, păzind în acelaș timp prestigiul instituției.

Aceste pedepse constau, unele, din simple încunoștințări făcute în scris și confidențial, prin care se atrage atenția asupra abaterii comise (prevenirea), altele, din reprobarea confidențială sau publică a purtării funcționarului (mustrarea avertismentul), ambele cu pierderea salariului. Vin, apoi, mutarea disciplinară, suspendarea pe timp limitat, punerea în disponibilitate și în sfârșit destituirea, cu urmări foarte grave, funcționarul destituit ne mai putând ocupa în viitor nici o funcțiune publică.

Dacă faptele de care se poate face vinovat cel chemat în fața comisiunii disciplinare nu este necesar a fi mai înainte stabilite prin lege, sistemul legalității pedepselor însă este consacrat și la jurisdicțiile disciplinare.

Comisiunile disciplinare nu statuează și asupra despăgubirilor civile, cu distincția din art. 111 a statutului când în urma admiterii cererii de revizuire, instanța disciplinară va decide și asupra restituirii salariului, ceeace, desigur, are alt caracter.

Pedepsele minore pot fi aplicate de șeful ierarhic, îndreptățit să dea prima notă calificativă, sau de organul investit cu dreptul de privighere și control (Ministrul de justiție judecătorilor, Procurorul general al R.P.R. procurorilor).

Acțiunea disciplinară este imprescriptibilă, putând fi introdusă oricând; cât privește pedepsele, numai cele minore se prescriu, fie sub forma radierii lor din statul de serviciu, fie devenind nule de drept, prin trecerea unui anumit interval de timp (5 ani St. Funct. Publ., 4 ani L. Org. Jud. și L. Org. Parch.).

Deciziunile acestor instanțe nu mai au caracterul de avize, fiind, din contră, adevărate hotărâri judecătorești, chiar atunci când fac numai recomandări.

Cu excepția hotărârilor pronunțate de Comisiunea disciplinară de pe lângă Curtea București și care judecă în primă instanță cu apel la Curtea Supremă, deciziunile pronunțate potrivit St. Funct. Publ. sau L. Org. Parch. sunt definitive și executorii.

Pe de altă parte, ca o consecință a principiului independenței acțiunilor despre care am vorbit mai sus, este de reținut că deciziunile date în disciplinar n'au nicio autoritate și nicio influență asupra judecății instanțelor represive.

Ar fi locul să analizăm în ce măsură își are valabilitate reciproca, față cu dispozițiunile art. 165 alin. ultim din regulamentul St. Funct. Publ. după cum funcționarul achitat de instanța penală va fi trimes, totuși înaintea comisiunii disciplinare. Nu încape îndoială că în această privință comisiunea va avea de apreciat după cum achitarea s'a făcut din lipsă de dovezi sau pentru inexistența infracțiunii.

Nu trebuește trecut cu vederea că textul suscitat cuprinde o excepție dela principiul imprescriptibilității acțiunii disciplinare, cazul funcționarului achitat în penal urmând a fi adus înaintea instanței disciplinare spre cercetare și judecată în termen de 30 zile.

Se înțelege că în afară de circumstanțele atenuante, care operează și în materie disciplinară, suspendarea pedepsei, amnistia și grațierea nu se aplică în această materie, faptul acesta rezultând nu atât din caracterul special al pedepselor, cât mai ales din aceea că se are în vedere interesele aparatului de stat, iar nu cele personale.

Noua orânduire a Statului, în care serviciile publice, debarasate de rutină și biurocratism, lucrează exclusiv în folosul colectivității, necesită desvoltarea și uniformizarea dreptului disciplinar, acesta tinzând spre o vădită apropiere de dreptul penal.

INDEX LEGISLATIV

— Decret prezidial nr. 33 din 21 Mai 1948 pentru crearea Administrației Fermelor de Stat și Stațiunilor de mașini (M. Of. nr. 117 din 22 Mai 1948).

— Decret prezidial nr. 34 din 22 Mai 1947 pentru demobilizarea și trecerea pe picior de pace a Armatei, pe data de 15 Sept. 1947 (M. Of. nr. 118 din 24 Mai 1948).

— Decret prezidial nr. 38 din 26 Mai 1948 pentru intrarea în proprietatea Statului a bunurilor fostului rege Mihai I și ale membrilor fostei familii regale (M. Of. nr. 121 din 27 Mai 1948).

— Decret prezidial nr. 39 din 26 Mai 1948 pentru modificarea legii nr. 291/947 pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de crime de război sau împotriva păcii ori umanității (M. Of. nr. 121 din 27 Mai 1948).

Decret prezidial nr. 40 din 26 Mai 1948 pentru salarizarea magistraților și funcționarilor judecătorești cărora li se atribue funcțiuni inferioare, M. O. nr. 121 din 27 Mai 1948).

— Decret prezidial nr. 44 din 28 Mai 1948 pentru modificarea legii nr. 206/947 de organizarea armatei (M. Of. nr. 124 din 31 Mai 1948).

Decret prezidial nr. 45 din 29 Mai 1948 pentru trecerea Institutului Central de Statistică la Președinția Consiliului de Miniștri (M. Of. nr. 124 din 31 Mai 1948).

— Decret prezidial nr. 46 din 29 Mai 1948 pentru trecerea „Organizației Sportului Popular" ca instituție anexă pe lângă Ministerul Invățământului Public (M. Of. nr. 124 din 31 Mai 1948).

— Decret prezidial nr. 47 din 29 Mai 1948 pentru majorarea valorii materialului și a amenzilor prevăzute de legile silvice (M. Of. nr. 124 din 31 Mai 1948).

— Decret prezidial nr. 48 din 29 Mai 1948 pentru desființarea Așezământului Național Regina Maria pentru Cultul Eroilor (M. Of. nr. 124 din 31 Mai 1948).

— Decret prezidial nr. 49 din 29 Mai pentru modificarea legii pentru organizarea și funcționarea Radiodifuziunii din 15 Aug. 1940 (M. Of. nr. 124 din 31 Mai 1948).

— Decret prezidial nr. 50 din 29 Mai 1948 pentru înființarea și funcționarea Societăților Comerciale de Stat (M. Of. nr. 124 din 31 Mai 1948).

Un grup de slujitori ai justiției la munca voluntară pentru nivelarea terenului A.M.A.-Herăstrău

CONFERINȚE
GH. C. STERE
PROCUROR GENERAL AL REPUBLICII POPULARE ROMÂNE:
„Concepția Constituției Republicii Populare Române"

La Fundația Universitară din Piața Republicii, în Ciclul de filosofie și Știință al Institutului Român de Cultură Universală, d-l Gh. Stere, Procuror General al R. P. R., a ținut în ziua de 9 Iunie a. c. a doua parte a conferinței intitulată „Concepția Constituției Republicii Populare Române".

Evidențiind caracteristica Constituțiilor democratice de a înregistra și fixa pe cale legislativă realitățile de fapt, conferențiarul a arătat cum constituțiile din 1866 și 1923 au împiedicat manifestarea maselor și au limitat drepturile constituționale potrivit intereselor clasei dominante. Spre deosebire de aceste constituții care se străduiau să ascundă existența claselor sociale, Constituția Republicii Populare Române oglindește realitatea vieții noastre sociale și de aceea, pentru prima oară în țara noastră se arată prin Constituție care este structura economică și socială a Statului. Astfel, textul constituțional consacră existența proprietății obștești, cea mai importantă formă de proprietate în Republică, fiindcă ea este o realitate. Și că este o realitate, ne-o demonstrează spectacolul măreț al desfășurării muncii voluntare. Massele populare simțind realitatea acestei proprietăți obștești, pornesc cu entusiasmul constatat de toată lumea, la munca redresării economice a țării. Dar cum caracteristica tuturor Constituțiilor țărilor cu democrație populară constă nu numai în fixarea legislativă a unei realități preexistente, ci și în deschiderea largă a porților pentru viitor, Constituția Republicii Populare Române, recunoscând cele trei feluri de proprietate, obștească, cooperativă și particulară, dă prin texte pozitive, posibilități de desvoltare proprietății obștești, baza principală a economiei naționale.

Acelaș spirit se vădește din faptul că în Constituție se proclamă primatul muncii. Fiindcă singura creatoare de valori este numai munca, Statul își propune ca scop, treptata desrobire a muncii de sub jugul exploatării.

In fine, proprietatea pământului fiind atributul numai celor ce îl muncesc, se evidențiază încă odată, primatul muncii. Și acesta este normal, deoarece forța conducătoare este reprezentată de clasa cea mai progresistă, clasa muncitorimei.

Intreaga Constituție este alcătuită în acelaș mod și în celelalte titluri.

Astfel, Titlul III consacrat drepturilor și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, prezintă caracteristica tuturor Constituțiilor noi, neexistentă în constituțiile nedemocratice: garantarea exercițiului drepturilor recunoscute. Consfințirea constituțională a acestor drepturi s'a făcut după ce ele au fost realizate prin lupta clasei muncitoare. Cotitura importantă în istoria noastră, o constitue grevele dela Grivița care au zguduit din temelii statul burghez. Clasa muncitoare a luptat, a făcut jertfe sângeroase, și a fost de atunci mereu în progres, în fruntea mișcării de eliberare, obținând dreptul la muncă, la odihnă, la cultură.

Drepturile naționalităților conlocuitoare constituesc o nouă consacrare constituțională a unei realități. Problema naționalităților — a spus conferențiarul — nu poate fi separată de democrație și de lupta contra imperialismului și fascismului. Oprimarea națiunilor nu este decât o formă a imperialismului, prin care se exploatează massele populare de altă naționalitate. Plugărița maghiară Ilona Iloș, membră a Prezidiului a dovedit că are conștiința acestui fapt, atunci când în Marea Adunarea Națională a arătat că înfrățirea româno-maghiară și în genere înfrățirea cu toate naționalitățile a fost posibilă numai prin zdrobirea fascismului. Constituția Republicii Populare Române rezolvând definitiv chestiunea naționalităților, nu face decât să consacre o stare creată anterior votării ei.

Constituția consacră și îndreptățirea totală a femeilor la viața publică și socială. Această problemă care nu poate fi nici ea separată de acea a intereselor de clasă, a fost rezolvată numai odată cu democratizarea reală și de aceea se găsește recunoscută în textele constituționale.

Trecând la examinarea organelor supreme ale puterii de Stat, conferențiarul evidențiază cum Marea Adunare Națională reprezintă poporul și toate celelalte organe sunt responsabile față de ea.

In ce privește raporturile dintre organele de Stat și cetățenii particulari, d-l Procuror general al R. P. R. a arătat că acestea nu vor putea fi normale, atâta timp cât mai subsistă biurocratismul, adică acea atitudine de neînțelegere pe care o au unii funcționari proveniți din massă, față de interesele legitime ale acelora din mijlocul cărora s'au ridicat, însă de care s'au îndepărtat.

Examinând prevederile constituționale asupra organelor locale ale puterii de Stat, conferențiarul a explicat cum prin consiliile populare, suprapuse pe teritorii din ce în ce mai mari, se ajunge la o democratizare reală, arătând că dispozițiunile acestor consilii sunt de o atât de mare importanță, încât vor trebui să fie ținute în seamă chiar de judecători.

Conferențiarul s'a ocupat apoi de organele judiciare și de Parchet. Reforma justiției prin introducerea asesorilor populari a fost realizată anterior Constituției și aceasta se explică prin presiunea nevoilor scoase la iveală de noua organizare socială și politică. Rezultatele acestei reforme au depășit așteptările și fiindcă prin asesorii populari judecătorii de carieră au fost puși în situația de a lua contact cu massele populare, asistăm la rezultatul că nu judecătorii au influență asupra asesorilor, ci asesorii au influență asupra judecătorilor.

Procuratura generală este un organ nou creat de Constituție, cu misiune importantă de a apăra Republica de dușmanii ei cari uneltesc și caută să o submineze pe cale economică sau politică.

In partea ultimă a conferinței sale, D-l Procuror General Gh. Stere a arătat cum noua Constituție, consecventă principiului care stă la baza materialismului istoric, după care totul este în mișcare și progres, a prevăzut o modalitate ușoară de modificare a ei, prin contrast cu constituțiile burgheze, care socoteau că situația așa cum au fixat-o, este invariabilă.

ACTIVITATEA CERCULUI A. R. L. U. S. DIN TRIBUNALUL ARGEȘ

Cercul ARLUS din Tribunalul Argeș este unul din cercurile din Pitești cu activitate excepțională, fiind dat drept pildă la fiecare ocazie de către filiala ARLUS din localitate.

La acest cerc se țin regulat, de două ori pe lună, atât ședințe plenare cât și de comitet.

Cercul acesta are un inventar propriu, compus din numeroase drapele românești și sovietice, din portrete și pancarte cu lozinci, din biblioteca alcătuită numai din volume noui de literatură clasică rusă și sovietică, de sociologie și ideologie democratică și din reviste de studii și de artă rusă și sovietică.

Ședințele generale sunt frequentate nu numai de către personalul judecătoresc al Tribunalului și judecătoriilor, (magistrați, judecători populari, avocați și funcționari), dar și de numeroase persoane din afara justiției, precum profesori secundari și funcționari din diferite autorități și instituții, uneori în frunte cu șefii lor.

Ședințele se deschid și se închid cu imnuri și marșuri românești și sovietice, iar programul lor este foarte bogat și variat, constituind o oră, alte ori o oră și jumătate, de adevărată instruire și inițiere, cum și de reală destindere sufletească și divertisment.

Conferințele ținute succesiv de magistrați, avocați și funcționari, tratează documentat și într'o formă atrăgătoare, subiectele cele mai variate în cadrul celor trei ramuri de viață și activitate: politică, social-economică și culturală din U. R. S. S.

Programul artistic se compune din recitări și cântece din bogatul repertoriu românesc și sovietic, din muzica și literatură cultă populară, executate de elemente tinere dintre funcționari, fii ai poporului muncitor.

Credincios ideii democratice pe care o reprezintă și conștient de rolul său în noua Republică Populară Română, cercul ARLUS al Tribunalului Argeș, caută pe deoparte să desvolte și să promoveze elementele tinere din popor, care vădesc oarecare înclinațiuni artistice, iar pe de altă parte să difuzeze în marele public și să facă cunoscută civilizația socialistă a U. R. S. S.-ului. Aceste idei constitue de altfel conținutul lozincilor depe pancartele cercului.

Ședințele acestui cerc se țin mai totdeauna într'un cadru de sărbătoare.

Acestui cerc nu-i scapă nici un eveniment important, nici o aniversare și nici o comemorare, pe care să nu le sărbătorească prin conferințe și festivaluri artitice (ex. 800 ani dela întemeierea Moscovei, 30 ani dela Revoluția Sovietică, 30 de ani dela înființarea Armatei Roșii, aniversări, comemorări: Marx, Engels, Lenin, Stalin, Gorki, Maiacovski, etc.).

Unele din conferințele desvoltate la acest cerc, se țin în fața marelui public, în sălile publice ale orașului Pitești. Exemple de conferințe cu titluri mai caracteristice de la 1 Ian. încoace: „Dece este nesar ARLUS-ul?" de Consilier A. Balaban, președintele Cercului: „Economie liberalistă", Economie planificată", de avocat Trepteanu, vicepreședintele cercului; „Constituția Stalinistă", de judecător Crișcă, responsabilul resortului cultural; „Proprietatea în U. R. S. S.," de grefier Al. Ionescu, secretar general al cercului; „Arta și Literatura Sovietică", de A. Balaban; „Tehnica și știința în U. R. S. S." de judecător Floareș, responsabilul resortului financiar; „Organizația socială și economică în U. R. S. S.", de primul secretar al parchetului, T. Petrescu, secretarul organizatoric.

Organizat pe resoarte, comitetul de conducere numără 14 membri, iar cercul număra la 31 Martie a. c. 185 membri și posedă 5 colțuri ARLUS.

Cercul ARLUS al trib. Argeș se află pe drumul cel bun.

MOȚIUNILE ADOPTATE IN ADUNĂRILE INTERSINDICALE ALE FUNCȚIONARILOR JUDECĂTOREȘTI, MAGISTRAȚILOR ȘI AVOCAȚILOR DIN BUCUREȘTI IN ZILELE DE 9 ȘI 12 IUNIE a. c.

Noi, funcționarii judecătorești, magistrații și avocații din Palatul de justiție și instanțele judecătorești din București, adunați pentru a lua cunoștință de actul generos al Uniunii Sovietice prin care se reduce cu 50% suma pe care Statul Român o mai datorează în contul reparațiilor, salutăm cu însuflețire marea Uniune Sovietică și pe Generalissimul STALIN, genialul ei conducător și prieten nedesmințit al poporului român.

In timp ce așa zisul „ajutor american" adâncește sărăcirea masselor din țările occidentale și înrobește popoarele din aceste țări trusturilor de peste ocean, — poporul nostru, care și-a făurit un regim de democrație populară, găsește sprijinul puternic al Țării Socialismului pentru refacerea cât mai rapidă a economiei naționale și pentru ridicarea nivelului său de trai, în condițiuni de respectare deplină a independenței și suveranității noastre naționale.

Odată mai mult politica justă a Guvernului nostru, bazată pe prietenia strânsă și sinceră cu marea noastră vecină, Uniunea Sovietică, găsește recunoașterea și aprecierea Marei Țări a Socialismului.

Această nouă dovadă a înțelegerii și a prieteniei pe care Uniunea Sovietică o arată poporului nostru, ne întărește și mai mult hotărârea de a munci cu și mai mare râvnă pentru îmbunătățirea situației economice a țării noastre și de a lupta pentru adâncirea legăturilor de prietenie dintre poporul român ș popoarele sovietice.

Trăiască marea prietenă și sprijinitoarea țării noastre, invincibila Țară a Socialismului, Uniunea Sovietică.

Trăiască I. V. STALIN, conducătorul genial al popoarelor sovietice.

Trăiască prietenia veșnică între Uniunea Sovietică și Republica Populară Română.

★

Noi, funcționarii judecătorești, magistrații și avocații din Palatul de Justiție și instanțele judecătorești din București, întruniți în ședință plenară intersindicală astăzi Sâmbătă 12 Iunie 1948, pentru a sărbători marele eveniment istoric al naționalizării întreprinderilor industriale, miniere, bancare, de asigurări și de transport, salutăm cu deosebită satisfacție și însuflețire această nouă și mare isbândă revoluționară a poporului muncitor din Republica Populară Română.

După ani de jaf, de asuprire și de umilințe îndurate de generații de oameni ai muncii, clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare și intelectualitatea progresistă, având în fruntea sa Partidul Muncitoresc Român a isbutit să înscrie această nouă și mare victorie.

Legea votată de Marea Adunare Națională a consfințit drepturile câștigate prin luptă de către poporul nostru asupra mijloacelor de producție și a arătat voința neclintită a poporului muncitor de a merge înainte pe drumul deschis de către avantagarda sa, Partidul Muncitoresc Român, către o viață mai bună, către socialism.

Smulgând din mâna dușmanilor săi armele politice și cele economice poporul își dă seamă că a repurtat victorii importante dar că dușmanul nu este încă, complect distrus și că va încerca pe toate căile să atace pozițiile cucerite de popor.

Față de această situațiune, noi ne luăm ferm angajamentul de a munci cu și mai multă râvnă pentru prosperitatea R. P. R. și de a demasca pe acești dușmani ai poporului, pe toți saboteurii, reacționarii și uneltele capitalului care vor găsi în Justiția populară zidul de granit de care se vor sdrobi toate încercările de zădărnicire a consolidării victoriei câștigate cu atât de grele sacrificii prin lupta clasei muncitoare.

Trăiască actul revoluționar al naționalizării întreprinderilor.

Trăiască isbânda poporului muncitor în înfăptuirea reformelor structurale care ne apropie de socialism.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român avantgarda clasei muncitoare deschizător de drumuri pentru o viață mai bună.

Trăiască Republica Populară Română.

V. Carpinski: Organizarea socială și de Stat a U. R. S. S.
ORGANELE JUDICIARE SOVIETICE

Judecata sovietică este organul de Stat care împarte dreptate pe baza legilor Statului Sovietic Socialist.

Judecata în Uniunea Sovietică este una și egală pentru toți cetățenii, indiferent de naționalitate, rasă, origine socială, religie, avere și grad în funcții.

Impărțirea dreptății este realizată prin diferite organe, însă legiuirile care prevăd organizarea instanțelor, procedurile, legile penale și civile din Uniunea Sovietică sunt unitare și obligatorii pentru toate instanțele de judecată.

Principiul de bază al organelor judecătorești este judecata populară. Judecățile populare judecă cauzele penale și cele civile. Judecata populară are sarcina de a apăra de asemenea, drepturile electorale ale cetățenilor sovietici. Cu o urgență deosebită sunt judecate cauzele ce privesc încălcarea disciplinei de muncă și huliganismele. Organele superioare judecătorești au în competința lor cauzele de o gravitate deosebită.

Organele judiciare din Regiuni (crai, oblasti), Circumscripții, din Ținuturi autonome și din Circumscripții naționale, judecă cauzele penale ce le revin după lege: infracțiunile împotriva Statului, delapidările și furturile proprietății socialiste, și alte infracțiuni cu caracter deosebit, precum și cauzele civile privind litigiile dintre Stat și organele socialiste. In afară de aceasta, instanțele judecă recursurile părților și ale parchetului ce se fac împotriva hotărîrilor ce se dau de judecata populară.

Curtea Supremă a Republicei autonome este cea mai înaltă instanță care asigură supravegherea activității judiciare, a tuturor instanțelor din republică. Ea judecă cauze penale și civile date în competința ei ca primă instanță și recursurile părților și ale parchetului împotriva hotărîrilor date de instanțele din republica respectivă.

Curtea Supremă a Republicilor Unionale este organul judiciar cel mai înalt al acestor Republici. Ei îi revine sarcina de a supraveghia activitatea tuturor instanțelor de judecată din Republica Unională, Republicile Autonome, Regiuni, Ținuturi, Circumscripții care intră în compunerea Republicii Unionale. Ea are competința penală și civilă, în prima instanță, ce-i revine după lege și judecă recursurile împotriva hotărîrilor date de instanțele Regiunilor, Ținuturilor și ale altora care intră în compunerea unională.

Curtea Supremă a U.R.S.S. este organul suprem al Statului Sovietic (U.R.S.S.). Ea asigură supravegherea activității tuturor organelor judiciare din U.R.S.S. și din Republicile Unionale. Curtea Supremă a U.R.S.S.-ului are în compunerea sa cinci (colegii) secțiuni: pentru cauze penale, cauze civile, cauze militare, cauze privind căile ferate și cauze privind transportul pe apă. Președintele Curții Supreme este în drept să ceară oricărei instanțe din U.R.S.S. dosarul privind o cauză și să atace orice act săvârșit în această cauză. Curtea Supremă dă indicații celorlalte organe judecătorești în problemele ce se pun practicei judecătorești. Curtea Supremă judecă în primă și ultimă instanță cauzele ce-i sunt date în competință, fie ele penale, fie civile; judecă deasemenea recursurile părților și ale parchetului împotriva hotărîrilor instanțelor speciale ale U.R.S.S. precum și recursurile parchetelor împotriva hotărîrilor date de Curtea Supremă a Republicilor Unionale.

Instanțele speciale ale U. R. S. S.-ului sunt: tribunalele militare, instanțele de judecată pentru faptele privitoare la transportul pe căile ferate și pe căile de apă. Crearea organelor militare speciale a fost necesară dat fiind problemele în legătură cu întărirea puterii militare a U. R. S. S.-ului și a disciplinei militare. Instanțele judecătorești speciale de linie sunt necesare, dat fiind condițiunile speciale de transport feroviar și pe apă. In timpul ultimului război, instanțele de linie au fost transformate în instanțe militare.

1) Traducere de V. Gorgos, procuror la Trib. Ilfov.

ALEXANDRU G. IONESCU
Consilier la Curtea București
văzut de președ. Al. Alexandrescu

BIBLIOGRAFIE JURIDICĂ

A apărut cartea d-lui **Nicolae Rodeanu**, doctor în drept, avocat, intitulată **Legea Chiriilor 1948**, cuprinzând texte, comentarii, jurisprudență, avize ale Comisiei din ministerul Justiției și index alfabetic.

Explicarea noii legi a chiriilor
VIII.

Chiriașii, membri ai asociațiunii civile a locatarilor unui imobil, sunt obligați la plata cotelor de participațiune la taxele și cheltuelile pe care legea le stabilește în art. 10 și 11, astfel cum au fost fixate de adunarea generală a asociației. Pentru perceperea acestor cote, administratorului gerant va înștiința pe membri printr'o carte poștală recomandată sau prin invitație scrisă transmisă cu condica de expediție — în care se va semna de primire — cu zece zile înainte de ziua scadenței. Membrii asociației depun direct în mâna administratorului gerant cotele de participațiune, sau le trimet acestuia prin mandat postal. După cum am arătat, administratorului gerant poate cere aceste cote de participațiune cu anticipație, când procurarea materialului necesar trebue făcută cu anticipație. Spre exemplu, dacă e nevoie să se cumpere combustibil pentru calorifer din toamnă, administratorul va cere membrilor asociației și aceștia vor fi obligați să verse cotele lor mai înainte de a primi serviciul pentru care au plătit. Cum acest lucru nu s'ar fi putut face în cazurile când printre membrii asociați este și Statul sau vreo altă persoană juridică de drept public, fiindcă legea contabilității publice sau alte legi speciale nu permit să se verse din cassele publice sume de bani fără acte justificative, noua lege prin art. 12 permite acelor persoane juridice de drept public să avanseze sumele necesare acoperirii cheltuelilor prevăzute de art. 11 numai pe temeiul comunicării făcute de administratorul gerant, urmând ca justificarea cheltuelilor să se facă în termen de 30 zile potrivit dispozițiunilor legilor mai sus pomenite.

Plata cotelor de participație la cheltuelile comune și la taxe este socotită de legiuitor o obligațiune a membrilor asociației, tot atât de importantă ca și plata chiriei, fiindcă în caz de neîndeplinire, administratorul gerant, proprietarul sau oricare alt colocatar poate cere judecătoriei să dea — cu citarea părților — o ordonanță prezidențială de reziliere a contractului de închiriere și de evacuare a membrului rău platnic. Chiriașul, însă, va putea înlătura rezilierea, dacă la primul termen de judecată va face dovada plății tuturor cotelor de participație la taxele de apă, gunoi, curent electric, scadente până la acel termen.

O asemenea evacuare, pentru neplata cotelor de participație, nu folosește însă proprietarului, fiindcă legea prevede că dispoziția de evacuare va fi adusă de însăși instanța de judecată la cunoștința Serviciului de Rechiziții, iar executarea evacuării din imobil se va face numai de organele acestui Serviciu, asupra apartamentului evacut putând dispune numai Serviciul de Rechiziție.

Dar numai sancțiunea rezilierii contractului și consecința acestei operațiuni, evacuarea; nu este suficientă pentru asociația locatarilor. Acest organism ar fi păgubit prin faptul că membrul neplatnic s'a mutat de bună voie; acesta cu atât mai mult, cu cât din practică s'a văzut că uneori, pentru a se da posibilitate ca serviciile să fie prestate și să nu fie întrerupte, alți colocatari au plătit din buzunarul lor pentru chiriașul neplatnic.

De aceea art. 12 pct. 7 din noua lege a chiriilor prevede că sumele datorate de asociați potrivit art. 11 constituesc creanțe privilegiate în favoarea asociației, având acelaș rang și acordând aceleași drepturi ca și privilegiul proprietarului prevăzut în art. 1730 pct. 1 cod. civil. Cu alte cuvinte: asociația are un privilegiu asupra obiectelor mobile aduse de chiriaș în casă, chiar dacă aceste mobile nu-i aparțin, dar cu condiția ca administratorul său gerant, să fie de bună credință, adică să-și închipue că mobilele aparțin chiriașului. Privilegiu asupra acestor mobile, înseamnă că la vânzarea silită a acestora, asociația este plătită cu preferință din prețul realizat din acea vânzare.

Pentru a împiedica înstrăinarea mobilelor de către chiriașul neplatnic al taxelor și cotelor pentru care este debitor și fiindcă legea prevede că asociația are aceleași drepturi ca și proprietarul privilegiat, nimic nu împiedică asociația ca prin administratorul delegat să ceară aplicarea unui sechestru asigurător asupra mobilelor chiriașului în conformitate cu art. 591 pr. civ. Subliniem, însă, că un asemenea sechestru nu se poate obține decât în cazurile când scadența fixată pentru o cotă de participație a expirat și chiriașul nu a plătit-o.

O dificultate se ivise în practică, relativ la situația încăperilor ocupate de personalul de serviciu al asociației angajat pentru serviciul comun (portar, liftier, mecanic la calorifer).

Pentru a se înlătura orice posibilitate de interpretare contrară, legea prevede că acele încăperi rămân afectate scopului lor, — adică de locuință pentru acel personal de serviciu, — pe tot timpul prelungirii contractelor de închiriere.

La imobilele cu mai puțin de șase apartamente, deci unde nu poate exista asociație civilă între locatari, lucrurile se petrec la fel ca la acele unde există asociație, cu diferența că funcția administratorului gerant o îndeplinește proprietarul imobilului. Vor fi și aici cheltueli comune și taxe care trebuesc repartizate între locatari, dar cum nu există o adunare generală legală a locatarilor care să fixeze cotele de participație, această fixare o va face proprietarul cu fiecare chiriaș în parte, sau cu toți la un loc. Se vor păstra însă normele de împărțire a taxelor și cheltuelilor comune potrivit art. 11 din lege. In caz, însă că s'a iscat vreo neînțelegere între proprietar și unul sau mai mulți chiriași, oricare din locatari va putea face cerere de ordonanță prezidențială judecătoriei situației imobilului și aceasta va fixa cotele de participație. In fine, dacă proprietarul refuză a îngriji de întreținerea și funcționarea instalațiunilor comune, deci refuză a face o administrație a imobilului, oricare din locatari va putea cere numirea sa ca administrator gerant, pentru a face cheltuelile și încasările cotelor de participație.

Totuși legea face o excepție la principiul că locatarii unui imobil cu mai puțin de șase apartamente sunt obligați la contribuția de plată a taxelor pentru luminatul părților comune și pentru salariile personalului afectat exclusiv serviciilor comune. Conform cu această dispoziție de excepție, nu vor contribui la cheltuelile arătate, chiriașii imobilelor la care până la data de 4 Mai 1945 nu s'au făcut cheltueli de acest fel.

O altă obligațiune a chiriașului este de a întrebuința bunul închiriat în conformitate cu destinația prevăzută în contract și dacă este nevoit totuși a schimba această destinație, prin aceasta nu trebue să pună în pericol însăși substanța imobilului sau viața locatarilor sau încă, prin schimbarea de destinație să nu contravină bunelor moravuri. In aceste cazuri, conform art. 22 al. III din noua lege, contractul de închiriere poate fi reziliat. Dacă, de exemplu, un chiriaș instalează o bae într'o cameră care i-a fost închiriată pentru locuință, aducând țevi prin pereți și scoțând parchetul etc., etc., a schimbat destinația camerei închiriate, punând în pericol însăși substanța acesteia. Sau dacă într'o cameră închiriată pentru locuință instalează un atelier de explosivi sau de materii chimice toxice a schimbat destinația, punând în pericol viața locatarilor. Sau, în fine, dacă transformă apartamentul închiriat în casă de toleranță, a schimbat destinația imobilului, contravenind bunelor moravuri.

Chiriașul mai este ținut de degradările imobilului care se datoresc culpei sale personale sau a membrilor familiei sale. El va trebui să facă reparațiunile locative care au de scop a menține imobilul în starea de folosință în care a primit imobilul și să îndrepte micile degradări provocate de vechime sau de folosința anormală a imobilului închiriat.

In cazul că un chiriaș renunță la beneficiul prelungirii acordat de lege până la 23 Aprilie 1950, sau dacă s'a reziliat prin judecată contractul înlăuntrul acestui interval, este obligat a restitui imobilul închiriat în starea în care i-a fost predat conform inventarului, dacă s'a făcut. Dacă nu s'a făcut și inventar odată cu contractul, se presupune că imobilul a fost predat chiriașului în bună stare. Totuși, chiriașul poate face dovada contrară, dacă bunul nu i-a fost predat în bună stare. In cazurile când imobilul a pierit din cauza unui eveniment de forță majoră, sau dacă imobilul s'a distrus din cauza vechimei, chiriașul nu mai poate fi obligat a preda imobilul, însă va trebui să dovedească existența evenimentului de forță majoră. In fine, chiriașul mai este obligat a încunoștiința pe proprietar de toate încercările unor terțe persoane de a cutropi imobilul închiriat. Astfel dacă la o casă se încearcă de un al treilea să dobândească o servitute de vedere asupra casei, sau dacă s'a pornit o acțiune în justiție de natură a micșora drepturile proprietarului asupra imobilului, chiriașul va trebui să aducă la cunoștința proprietarului, toate aceste împrejurări. Este adevărat că neîndeplinirea acestei obligațiuni de înștiințare nu este sancționată cu rezilierea contractului, dar chiriașul care nu o respectă va putea totuși să fie condamnat la daune, dacă acestea sunt dovedite de proprietar.